

GAZETA KRAKOWSKA

N° 100.

Z KRAKÓWA DNIA 15 GRUDNIA 1824 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Posiedzenie giej Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 9 Grudnia 1824.

Po odczytaniu Protokołu czynności Posiedzenia zeszłego, Delegowany od Senatu Senator X. Antoni Bystrzonowski stósownie do przepisów Artykułu 106 i 107 Statutu Organicznego odczytał w Izbie Przewodzącej Rapport obeymniający stan kraju w szczególności co do Instytutów Religijnych i Oświecenia, Rolnictwa, Lasów Narodowych, górnictwa handlu, kunsztów i przemysłu, dróg publicznych, daley co do biegu sprawiedliwości, policyi, więzień, szpitalów, &c. i takowe zdanie sprawy, drukiem ogłoszone, każdemu z Seymujących Osob rozdane zostało.

Uczynienie uwag nad tymże Raportem zastrzegł sobie Karol Soczyński Reprezentant z Gminy giej Miasta Krakowa.

Sekretarz Seymowy na wezwanie Marszałka, odczytał nadesłane od Senatu Rządzącego projekta do uchwał, jako to:

Projekt do Budżetu tak Przychodów jak i Rozchodów na rok 1825/26 ułożony, razem z rachunkiem ogólnym tak z

przychodów jako i wydatków Skarbu publicznego z roku 1823/4.

Projekt do uchwały, aby połowa dochodów z Loteryi Kraiowej w summie Złp. 12,000 do Skarbu publicznego wpływać mająca na rok etatowy 1825/6 Towarzystwu Dobroczynności jako zasiłek czasowy na utrzymanie domu ogólnego schronienia ubogich przeznaczony, w ciągu roku etatowego wypłaconą była.

Projekt do uchwały wyznaczającej stałą opłatę dla Dominiów Miast Okręgowych tytułem Podatku Konsumpcyjnego.

Projekt do uchwały umarzającej należitości Skarbowe, które w ciągu roku 1823/4 wpływać nie mogły.

Wszystkie te projekta postanowiła Izba przesłać Kommissyi Skarbowey dla dania opinii.

Co do ostatniego projektu umorzenia zaległości, na przymówienie się Reprezentanta Librowskiego przegnącego wiedzieć, co jest za natura dochodu, który Senat pod tytułem z kar w summie Złp. 4301 do umorzenia padaie, ponieważ Reprezentant nie przyznaie Senatowi Władzy Sądowniczej wymierzania kasy

pieniężney, objaśnił Delegowany Senator Grodzicki, iż ta zaległość pochodzi z lat dawnych od roku 1821/2, a to nie tylko z kar i tax z Policji Poszedniej ale oraz i z kar Sądowych, które Woytowie Gmin jako w Iszey Instancyi stanowią, a te w drodze łaski darowane albo dla ubóstwa zmniejszane bywają. A więc dodał Delegowany Senator, iż w sprawach Policyjno-Administracyjnych służy Prawo Senatowi wyrokowania na kary pieniężne.

Następnie odczytał Sekretarz Seymowy dalsze Projekta od Skarbu nadesłane mianowicie :

Projekt do ustawy przeznaczający dochody Interkalarne na reparacyje Kościołów, które Kommissyji Prawodawczej komunikować Izba postanowiła, nakoniec

Projekt do przedłużenia terminu prekluzyynego regulacyi hypotek dopełniającej się przez Kommissyją nadzwyczajnego Zgromadzenia Prawodawczego wyznaczoną. Ten ostatni projekt tyczący się i Prawa i Skarbu, postanowiła Izba wspólnym Kommissyjom Prawodawczej i Skarbowej odesłać.

Złożyli także do łaski Marszałkowskiej próśby :

1. P. Adam Siemoński o umieszczenie go na liście Kandydatów do Urzędu Prezesa Senatu.

2. P. Jozef Haller, o udzielenie Mu Urzędu Senatorskiego, które obie próśby postanowiono przesłać do Kommissyji Kwalifikacyney.

Marszałek dalsze Obrady do dnia następującego 10go Grudnia na godzinę 10tą ranną odroczył.

Posiedzenie 4te dnia 10 Grudnia.

Po odczytaniu Protokołu czynności poprzedzającego posiedzenia, Izba Prawodawcza z porządku działań Seymowych przystąpiła w dniu dzisiejszym do obioru Prezesa Senatu.

Jakkolwiek i wybór poprzedniy na Prezesa Senatu JW. Stanisława Hrabiego Wodzickiego, którym trzech Najjaśniejsi Kraju tego Protektorowie zaszczyć Go raczyli, i 9letnie pełne chluby Jego Urzędowanie, i wdzięczność Narodu tyle razy, a szczególnie roku zeszłego w Dyaryuszu Seymowym z d. 3 Grudnia zapisana, na koniec lubo obok tych powodów, powszechne Mieszkańców tej Krainy życzenie nakłaniało Izbę Prawodawczą, aby idąc za okrzykiem niemal całej Izby, przepisane Statutem organicznym formalności na ten raz opuścić, i Teżoż JW. Hrabiego Wodzickiego na dalszy prawem oznaczony czas Prezesem Senatu ogłosić, jednakowoż tę osobistą względność, którą tyle szlachetnych wskazywało uczuć, przemogły moc i powaga prawa. Wszystkie Urządzenia Statutu organicznego przy dzisiejszym obiorze zachowane były. Izba Reprezentacyina chciała tem postępowaniem udowodnić ile szanuje i cenić umię tę świętą Księgę ustaw, to nieporównane dobro, którem Najjaśniejszym Protegującym Monarchom Kraj ten uszczęśliwić się podobało.

Gdy Kommissyja Kwalifikacyina stosownie do przepisów Art: 109 110 111 Statutu organicznego względem Kwalifikacyi podanych i podających się Kandydatów opinią swoją Prezydencjami w Zgromadzeniu złożyła, i Kandydatom Kwalifikacye do piastowania godności Przeszy-

s Sensu z dopełnieniem przepisów jakże Art: 114 obeymuje, przyzwała, Marszałek wezwał Izbę do rozpoczęcia obioru przez sekretne kreski. Cała ta czynność odbyła się według przepisu Art: 86 Statutu organicznego.

Przystąpiono do obliczenia kresek i gdy po takim obliczeniu okazało się, że JW. Sta: Hr: Wodzicki dotychczasowy Prezes Senatu miał kresek dwadzieścia ośm W Adam Siemowski kresek dziesięć, W. Józef Haller jedną kreskę, Marszałek tegóż JW. Stanisława Hrabie Wodzickiego na dalsze lat trzy Prezesem Senatu ogłosił, i do oznajmienia Mu postanowienia Izby Krypcia Hr. Zelińskiego Reprezentanta z Gminy Okręgowej Liszki i Karola Soczwałskiego Reprezentanta z Gminy z M. K. z Grona Ciałá prawodawczego delegował.

Wnieiony także został na dzisiejsze Posiedzenie projekt Senatu do uchwały tyczący się Urządzenia Górnictwa, którego odczytanie do następnego Posiedzenia Izba odroczyła.

Marszałek z względu tego, aby Komisyye Seymowe, a szczególniey Skarbowa miały więcej czasu do rozstrząsania Projektów Senatu i Budżetu sobie odsłanych, dzisiejsze Posiedzenie zamykając takowe do dnia 13 Grudnia na godzinę 10tą ranną odroczył.

Michał Wronski,
Sekretarz Seymowy.

D o

IZBY PRAWODAWCZEY
Wolney Rzeczypospolitey Krakowa.

Dnia 10 Grudnia 1824.

Gdybym in byt możniyszym z przeznaczeniu Nieba,
Postowieł dziśby dla Was Kolns wzniesić trzeba,
Bostwo zgody nad Wami swe skrzydła rozpięto,

Jedumyslnem dla Kraiu szczęściem Was przeieło,
Umiecie cenić światło, cnoty i zastugi.
Probowane w obliczu Waszem przez czas długi.
WODZICKI, na Urzędach dawno doświadczany,
Dla chluby narodowej Prezesem obrany.
Już lat dziewięć piastuje tę godność dostojnie,
Rządzi Krątem bez Intrig, powaznie, spokojnie,
Umie stemu zapobiedz, dobre wynagrodzić,
Cnoty Obywatelskie z Urzędem pogodzić;
On będąc dobrym Oycem kochaney Rodziny,
Mieszkańców też tej Ziemi uważa za Syny.

Uczuciami wdzięczności Naród poruszony,
Jednym głosem zawolał: Prezes potwierdzony!
Tu krzyk radosny Ludu zatrząsnął sklepienia:
Leczby Prawa dopełnić chciały przeznaczenia,
Wsparto Konstytucyą śmiało i wspaniale,
Co wieczny zaszczyt robi Narodowej chwale,
Połączono więc trawa z Ludów życzeniami,
A szala przeważyla ciężka zastugami!
Niemasz tam wątpliwości gdzie cnota ce'uje,
Na niey się Wybor światły Narodu gruntuie,
Ten już nam dziś zapewnił los nasz niewątpliwy
Jest Prezes ukochany — będzie Lud szczęśliwy!

Preze sie! rządzi więc nadal iakeś dotąd rządził,
Tyś Cstowiek mogłeś błądzić, a przecieś nie błądził;
Ciebie już po czwarty raz obrat Narod wolny,
Lecz rządz nim Sam przez Siebie boś do tego zdolny,
Agdy się w kim zncyduie powód do zazdrości,
Niech nabywa cnot Twoich i Ludu miłośel.

K. B.
Wódzicki Wronski

Z Warszawy d. 7 Grudnia.

W Imieniu Najjaśnieyszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POL-
SKIEGO &c. &c. &c.
XIAZĘ NAMIESTNIK KROLEWSKI,
w Radzie Stanu.

Cheąc zapobiedz napływowi do mia-
sta Warszawy żydów niekwalifikuiących
się do mieszkania w stolicy, na przelo-
żenie Komisyyi Rządowej Spraw We-
wnętrznych i Policyi, po wysłuchaniu
zdania Ogólnego Zgromadzenia Rady Sta-

nu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje :

Artykuł 1. Żaden żyd z miast i wsi Królestwa nie ma być odtąd przyjmowany na mieszkanie do Warszawy bez szczególnego zezwolenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art: 2. Przepis ten ściąga się także do żydów z za granicy wchodzących, których wpuszczanie do kraju na zamieszkanie Postanowieniem z dnia 2 Marca 1816 względem cudzoziemców sprowadzających się do kraju jest zabronione.

Art: 3. Odtąd żaden żyd nie może być przypuszczony na zamieszkanie do Warszawy, jak tylko pod warunkami jeżeli :

- a) albo nabędzie plac pusty z obowiązkiem murowania się w ciągu roku jednego według planu zatwierdzonego przez Rząd i okazania 60,000 zł: majątku ;
- b) albo gdy jest kupcem wylegitymowanym utrzymywaniem ciąg swych kupieckich i posiadającym majątku 60,000 zł. Pol.
- c) albo właścicielem fabryki opatrzonej w konsens Rządu ;
- d) albo użytym bądź w względzie religijnym, bądź naukowym, bądź do iskrowcy postugi publicznej przez Kommissyie Rządowe, i opatrzonym w ich zaświadczenie, z obowiązkiem przy każdym z tych warunków oddawania dzieci swych do szkół publicznych, podług Art: 3 lit: d. Dekretu Królewskiego dnia 10 Marca 1809 r.

Art: 4. Żaden z żydów bądź zamieszkałych w Województwach, bądź obcych, do Miasta Warszawy lub Przed-

mieścia Pragi na czas przybywających przepuszczonym przez rogatki nie będzie, który nie opłaci pozwolenia pobytu dziennego.

Art: 5. Każdy przeto żyd w takim razie winien będzie przy rogatkach otrzymać rzeczone pozwolenie jednodzienne, a gdyby dłużey pozostać mu wypadło, wtedy na dalszy czas już nie u rogatek, lecz w Ratuszu Miasta, a to w obu przypadkach za opłatą niżej oznaczoną, takowe nabydź będzie obowiązany.

Art: 6. Od dziennego pozwolenia, które zawierać ma opisanie biorącego i wyrażenie miejsca zkąd przybywa, a które wydawanem będzie na papierze stemplowym Administracyjnym ceny 10 groszy, naznacza się prócz tego od osoby bez różnicy płci i wieku 20 groszy, na dzień.

Art: 7. Ktokolwiek z żydów bez opłacenia i wzięcia dziennego pozwolenia do Miasta Warszawy, lub Przedmieścia Pragi weisnął się, lub też uzyskawszy pozwolenie dłużey nad czas dozwolony, bez odnowienia pozwolenia bawił, podpadnie karze 12 zł:, która w połowie Donosicielowi a w połowie na Szkoły Elementarne żydowskie oznaczają się.

Art: 8. Przyymający do swego pomieszkania żyda do Miasta przybywającego, a nieopatrzonego w pozwolenie dzienne, lub bawiącego dłużey nad czas pozwolony, podpadnie za pierwsze wykroczenie karze 12 zł. Pol:, która w razie ponownego wykroczenia podwójną będzie. Kary te sposobem prosey ekzekucyi ściągane będą.

Art: 9. Ktoby dzienne pozwolenia pożyteć drugim, lub one fałszować po-
ważył się albo datę zmieniał, ten ma
bydź przytrzymanym i po karę do sądu
sprawiedliwości karzącej odestanym.

Art: 10. Bezpłatnie i bez stępla o-
trzymaiaę bilety :

a) Żydzi charzy do szpitala przywo-
żeni.

b) Aresztanci.

c) Powołani przed Sąd na świadków.

Art: 11. Opłata biletowego i do-
chód z kar wpływaię do Kassy Miey-
skiej, a po potrąceniu kosztów, prze-
znaczone zostaię na Szkoły Elementarne
żydowskie podług rachunku, który co
rok Urząd Muncypalny Kommissyi Rząd-
owej spraw Wewnętrznych i Policji
złoię.

Art: 12. Dla ułatwienia żydom iuż
zamieszkałym w Mieście Stołecznem War-
szawie cyrkulacyi do okolic tegoż Mia-
sta, będą onymże wydawane przy ich
wychodzie Rogatki znaki, które wcho-
dząc na powrot oddawać będą winni.

Art: 13. Wykonanie niniejszego po-
stanowienia Kommissyiom Rządowym w
czem do której należy, wydanie zaś
szczegółowych Urzędowi Muncypalnemu
Instrukcyi Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych i Policji zalecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyney dnia 7
Września 1824 r.

(podpisano) Zajączek.

Minister Spraw Wewnętrz-
nych i Policji,

W zastępie: Minister Stanu

(podpisano) Staszic.

Radca Sekretarz Stanu; Jeneral Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jeneral Brygady:
(podpisano) Kossecki.

Na ostatnich targach Warszawskich
placosa za korzec Żyta zł. od 6 do 7.
Pszenicicy od 11 do 13. Jęczmienie od 6
i pół do 7. Owsa od 4 i grosz srebrny
do 4 i pół. Siana furę jednokonną od
8 do 15, parokonną od 18 do 21. Sło-
my furę zwyczajną od 4 do 5.

Z Paryża d. 30 Listopada.

D. 27 przyzdował Król na radzie
gabinetowej, która 4 godziny trwała,
a wczoray na radzie Ministrów.

Xzę Paweł Wirtembergski odwiedził
onegday J. K. M. Potem Hiszpański Po-
seł, Hrab. de la Puebla del Mestre miał
prywatne posłuchanie u Monarchy. Król
w przeieździe do Vincennes odwie-
dził wczoray pierwszy raz przedmie-
ście S. Antoniego, które powiększey
części od pracowitey klasy ludzi jest
zamieszkałe. Natłok ludu tak był wiel-
ki, iż Prezydent chcąc do Króla prze-
mówić nie mógł się do powozu docisnąć.
Gdy to Król postrzegł kazał powozowi
stanąć i Prezydenta przywołać, na któ-
rego mowę w wyrazach łaskawych od-
powiedział. Mieszkańcy tego przedmie-
ścia oświadczyli wdzięczność swoją za
łaskawe to odwiedzenie J. K. Mci wy-
wieszeniem biały choraży i okrzyka-
mi: niech żyje!

D. 26 odbyło się u Ministra Hr-
Villiele posiedzenie nasywyższej handlo-
wey Rady, które półpiątey godiny trwa-
ło i znydowali się na niem wszyscy
Ministrowie

Król podpisał na wystawie się mający pomnik Królowi Polskiemu Stanisławowi Leszczyńskiemu 3000. Fr.

Na przyjęcie Xcia Maksymiliana Saskiego w Vittoria, gdzie zamysłał d. 23 b. m. stanąć, przygotowane są wielkie uroczystości. Dwa bataliony ochotników i wojska Francuzkie wprowadzą go do miasta. Kilkunastu oddalonych konstytucyjnych wojskowych nadaremnie prosili o pozwolenie czynienia razem służby przy tym Xięciu. Odmówienie takowej prośby (wyraża Monitor) zasługuje na naganę, gdyż rozsądnie byłoby zbliżyć tym sposobem do siebie przeciwie sobie strony. — Wszyscy ci wojskowi odebrali rozkaz, aby w 3 dniach do miysce swojego zamieszkania powrócili.

Dziennik Gwiazda twierdzi, iż wiadomość o wyjeździe Infantów Hiszpańskich K rola do Lizbony, a Franciszka do Paryża na żadną niezasługuje wierę.

D. 26 b. m. ochrzczone tu zostały trzy nowe dzwony do kościoła S. Sulpicyusza.

Margr. Talaru, Poseł nasz przy Dworze Hiszpańskim, udał się na powrót do Madrytu.

W sądzie naszym rozpoczęła się teraz sprawa między Hr. Fürstenstein (byłym Ministrem w Królestwie Westfalskiem), i successorami P. Bouchepreon o 200,000 Fr. które oyciec ostatnie zapłacił Hr. Fürstenstein za darowane mu przez Hieronima Bonapartego dobra w Hesyi, a które mu za powrotem Xcia Elektora Heskiego do dawnego państwa swego odebrane zostały.

Z Madrytu d. 22 Listopada:

Król od d. 16 b. m. cierpiąc pada-

grę nie wstaje z łózka. Jeżeliby przeciągnęła się choroba J. K. Mei tedy sam jeden Infant Karol z całej Rodziny Królewskiej przyjąłby Xcia Maksymiliana Saskiego w St. Jldefensa.

Codziennie przybywają tu rodziny z miasteczek dawney Kastylii i Msachy, szukające schronienia lękające się zaburzeń po odciągnięciu wojsk Francuzkich. Mimo trudności otrzymania paszportów, wiele osób opuszcza z tegoż powodu Madryt. W wielu miasteczkach przeciwne sobie stronietwa, które srożyły się przeciw sobie, po odciągnięciu Francuzów rozpoczęły owartą walkę.

D. 13 b. m. zrana osada Francuzka z Badaioz wyszła z wszystkimi działami do Kadyxu, sztab zaś udał się tymczasowo do główney kwatery w Burgos. Tymczasowy Wielkorządca Xavier de Gabriel wezwał przez odezwę mieszkańców Badaioz, aby zachowali się jak dotąd posłusznymi ustawom i spokojnymi.

Mowią tu o oddaleniu naszego Intendenta jeneralney Policji Gonzales i mianowaniu naszego Ministra sprawiedliwości Calomarde Posłem w Rzymie, tudzież o wyroku Królewskim przywołującym wszystkich zagranicę uszłych rządców politycznych do zdania sprawy z swej administracji. W urządzenie milicji ciągle iednakowa czynność zachodzi, i dawane iey są karabiny Angielskie.

Drukowane od r. 1820 do 1823 w Hiszpanii książki lub z zagranicy dawniej zakazane sprowadzone muszą być Biskupom złożone. Po przejrzeniu odbierze właściciel niezakazane napowrót. Na nieposłusznych naznaczona jest pieniężna kara, której donosiciel, bez wydania iego nazwiska, odbierze trzecią część.

Mówią, iż Jeneral Castannos oczyścił się z politycznego swojego postępowania.

D. 13 b. m. urzędnik Francuzki idący z Eskurial do naszej stolicy został w drodze od trzech rabusiów zatrzymany i złupiony.

Regidor wsi Papan, który trzema rabusiom wydał niezapisane paszporty, został za galerowe roboty skazany.

Dziesiąta walka byków d. 3 b. m. w mieście naszym dana, przyniosła 45,505 realów (18,000 Złp.)

Sądzą, iż odwołany z Barcelony Intendent policyi Ortiz, za którym wstawia się mocno Jeneral Francuzki Digeon, powróci na miejsce swoje.

Z Londynu d. 26 Listopada.

Onegdaj było u Króla wielkie posłuchanie, na którym mianowani do różnych Dworów nowi Postawie byli przed J. K. Mcją stawionemi.

Z podanych Królowi zapadłych w sądach w Wrześniu wyroków śmierci jeden tylko za rozbój drogowy podpisany został. Reszta jest zawieszoną, co oznacza podług zwyczaju uwolnienie od śmierci. Pomiędzy przestępcami znajdują się chłopcy jeden 12oletni, jeden 13letni, jeden 14letni, jeden 15letni, dwóch 16letnich i trzech 17letnich, którzy za domowe kradzieże przenoszące 40 szyl. (80 Złp.) byli na śmierć skazanemi.

Jak ludzka pamięć zasiegnąć zdoła nigdy jeszcze burza podbrzegami Angielskiemi tyle szkód niezrzadziła jak d. 23 Listopada. Poczynione na morzu szkody tak są wielkie, iż gospoda Loyds spowodowaną została do wydania ich opisu.

Podług najnowszych doniesień z Madras pod d. 1 Sierpnia nadeszły tam dwa urzędowe doniesienia do Jenerala Campbell z Rangoon pod d. 16 Czerwca i od Jenerala Erragh z nad rzeki tegoż nazwiska pod 11 Czerwca. Pierwszy z gtyśiączną dywizją i znaczną artyleryją uderzał kilkokrotnie na oszańcowany nieprzyacielski oboz pod Kemendine i nakoniec zmusił Birmanów do opuszczenia go, który teraz woyska Angielskie zajmują. Drugi w 300 ludzi opanował z wielkiem natężeniem wyspę Chebuda, i nakoniec zdobył 5 sześciofuntowemi Europejskiemi działami i około 1000 ludzi osadzone palissady. Jakkolwiek pomyślnie są te doniesienia zachodziła jednak w Kalkucie trwoga: gdyż plan, podług którego teraz Birmanowie prowadzą wojnę, różni się wcale od dawniejszego sposobu wojowania. Przekonani o wyższości taktyki Europejskiej mają się odpornie i żaden mieszkaniec nie może w opuszczonych przez nich miejscach pozostać, zabierają z sobą wszelką żywność (wyjąwszy wyspę Chebudę, którą Anglicy niespodziewanie opanowali), tak iż woysko nasze nigdzie nieznajdując żywności, i do tego miejsce od miejsca palissadują, tak iż co krok potrzeba szturm przypuszczać. Wiadomości żadney mieć niemożna. Tymczasem czynione są w Kalkucie przysposobienia do wysłania jeszcze przeciw Birmanom około 30.000 ludzi.

W Ameryce zakupili Angielscy i Amerykańscy kupcy za 2 mill. 400,000 dolarów obligacyi zaciągnięney pożyczki na prowincyją Luisiany z prowizyją po 1 od sta po 98 za sto, które wkrótce na giełdę tuteyszą przybędą. Prowizyją

ad nich wypłaci Dom Tomasza Wilson i kompani.

Prowadzą tu teraz znaczny handel do południowej Ameryki z Hiszpańskiem i szkółkami, katetchetycznemi i naukowemi książkami.

Tuteysi Niemieccy kupcy okazali się bardzo chwalebnie względem wdowy i sierot z niowego podczas ostatniej burzy Niemieckiej kapitana okrętu.

Najnowsze doniesienia z Meksyku i południowej Ameryki są następujące:

Stan czyli prowincya Meksykańskiej ligi ogłosiła swą konstytucyją. Kraj czyli prowincya ta graniczy na północ z prowincyją Chiaguimula i Huaduras, na południe z spokojnym oceanem, na wschód z rzeką Paz, a na zachód z odnogą Comchagua i podzieloną jest na departamenta St. Salvador, Sonsonante, St. Vicent i St. Miguel. Rzymsko-Katolicka Religija jest iedynie za religiją panującą ogłoszona i innem zabronione jest publiczne odbywanie nabożeństwa. Tymczasem Kongres jeneralny zda się chcieć ograniczyć wielką władzę duchowieństwa w tej części Ameryki, gdyż n. p. odjął iey dozór nad krążącemi w tym kraju książkami. — Pod d. 18 Sierpnia ogłosił rząd ustawę Kongressu jeneralnego względem osadania kolonistów nad brzegami, którym nadane będą grunta i do 4 lat będą od podatkow wolnemi. Przed rokiem 1840 nie może rząd zabronić osadnikom wynieść się z kraju i wolno osadnikom sprzedac nadane im grunta.

Kongres Kolumbijski wydał następujące ustawy: 1) Rząd upoważniony jest do wyzawienia do służby Rzpltej 50 dziesiątych (ed i); 2) wszystkim zbierającym Kolumbiom zspewnione jest zupełne prawo obywatelstwa; 3) prawo naturalizacji

zacyi cudzoziemców rozciąga się do wdów i dzieci nie mających 21 lat, które ich małżonkowie i oycowie posiadali. — W Kolumbii każdy uczyć się musi robienia bronią, od czego nawet bawiący w kraju cudzoziemcy pod karą oddalenia nie są wyjęci.

Podług listów z Limy pod d. 3 Lipca Jeneralny Konsul Angielski P. Rowcroft przybył tam i rozpoczął urządowanie swoje. D. 30 Czerwca kazał przywołać do siebie kupców Angielskich i oznajmił im o swoim pełnomocstwie i instrukcyi względem wspierania handlu poddanych Angielskich. Lecz nie wspomniał o oddaniu wierzytelnego swiego listu władzom Hiszpańskiem w Limie. — Callao jest z strony morza przez Peruwianów ścisło zamknięte.

Gazeta Buenos-Ayres Argos pod d. 21 Sierpnia zawiera długi manifest Jenerała Olaneta, w którym jako wierny Royalista obwinia Jenerałów Laserna, Cantarak i Valdez o zdradę przeciw Królowi, ponieważ utrzymać chcą konstytucyiny systemat i użyli do tego wszelkich sposobów przekupstwa, co im się iednak nie udało. Pod dniem 3 Marca zawarł z nimi ugodę, mocą której rozdzielili się i każdy z nich udał się do innego powiatu.

Z Karlsruhe d. 21 Listopada.

Na naprawianie zniszczonych lub uszkodzonych przez powódź w Wielkim Xięctwie Badenskiem dróg, mostów i t. d. upowaznione zostało Ministerstwo skarbowe za zezwoleniem stanowego wydziału zeigagnienia 700.000 ZR. na 4 od sta. Takim sposobem jest rząd w stanie wesprzyć uszkodzonych i zapobiedz dalszem skutkom z nieszczęśliwego tego zdarzenia, wypadającym.

DODATEK

DO N^{RO} 100.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 GRUDNIA 1824 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Na dniu 12 Grudnia w trzecią Niedzielę Adwentu, w Starożytney Bazylice Katedralney w Zamku, odprawiło się uroczyste poświęcenie na Biskupa Gortynęńskiego, JW. Franciszka Xawerego Zglenickiego, Prałata Archidiacona, i Suffragana Krakowskiego.

Wiadoma pobożność ludu tutejszego, napełniła wczesnie licznem Zgromadzeniem tę Świątynię, która im tyle drugich pamiątek i sławnych Religijnych obrzędów przypomina.

Skoro JW. Pasterz Dyecezyi otoczony gronem Duchowieństwa na miejscu swoim jako Konsekrator zasiadł, zaproszeni na Współkonsekratorów JWni Grzegorz Ziegler, Biskup Tyniecki, i Tomasz Nowiński, Biskup Bibliyski, General Zgromadzenia Miechowskiego, stawili przed Konsekratorem wspomnianego JW. Nominata Suffragana, i Bullę S. Stołicy Apostolskiej złożyli. Po przeczytaniu której przez WJX. Dubieckiego Prałata Kanclerza, JW. Pasterz Diecezyi zaczęcie tego obrzędu w tych słowach zagaił:

„Stosownie do przeczytanego|| do-
„piero wyroku S. Stołicy Apostolskiej,
„przystępując z Urzędu łmego do po-
„święcenia Cię JW. Nominacie Sufr-
„ganie na pierwszą w Hierarchii Ko-
„ścielney dostojność Biskupią, nie mogę
„odmówić uczuciom moim słów kilku,
„które Ci ważność tego S. Obrzędu, i
„osobiste między Nami stosunki, z ser-
„ca mi wydobywają.”

„Dziękuję najprzód Bogu, który
„tę starożytną Świątynię od kilku wie-
„ków oblicznością i dobrodzieystwami
„swemi napełnia, że mi pozwolił przy
„schyłku dni moich wskresić w niej
„tę znakomitą posadę obowiązkom mo-
„im Pasterskim pomocniczą: którą
„smutne przemiany Ojczyzny naszej
„od lat ośmnastu zamorzyły.”

„Dziękuję powtórę temu Najwyż-
„szemu Dawcy wszystkiego dobra, że
„mi podał sposobność wyświęcenia w
„Obliczu Kościoła Jego, trzydziestolec-
„niech zasług Twoich, Szanowny Mężu!
„któremi i poprzedaików moich i Mnie
„nieudolnego następcę ich w rozma-
„itych względach i zawodach wspiera-

„Jeś. Skoro Bóg i chwala Jego, tych
„wszystkich usiłków, była zarodem;
„więc i u niego nadgroda, na którą
„świat cały zdobył się nie jest mocen.”

„Nie potrzebuiesz przypamiętania
„przestroż i uwag, które Cię do przy-
„jęcia tyłu świętości uspasabiały. Wzros-
„łeś i dojrzałeś w ich ciągłej rozwa-
„dze; przewodniczyłeś drugim do ich
„szanowania i wykonywania. Ale kie-
„dy rozliczność tyłu znamion, obrzę-
„dów i modlitw do czynu tego przy-
„wiązanych, zajmują oczy i serce zgro-
„wadzonego tu ludu; niech ich krótkie
„wyjaśnienie, rozżarzy pobożność pra-
„wowierców, a złagodzi ponurą ob-
„jętność bezwierców.”

„To ręk kładzenie na Ciebie przez
„Nas zgromadzonych tu Biskupów, jest
„ciągłym ogniwem rodu naszego ducho-
„wnego, o którym przed trzydziestkiem
„blisko wieków, ów prorok Boży Jzai-
„asz, światu zapowiedział, w słowach
„do Messiasza po Bożemu rzeczonych
„*To przymierze moje z Tobą (mówi Pan)*
„*Duch mój, który w Tobie jest i słowo*
„*moje, którym włożył w usta Twoje; nie*
„*odejdą z ust Twoich, i z ust nasienia*
„*Twojego, odtąd aż na Wieki. (Rozd LIX.)*

„Wszystko to znaczy ciągle i nieprzer-
„wane posłannictwo w sprawie zbawie-
„nia naszego: które Bóg i Zbawca nasz
„Jezus Chrystus widomie na Ziemi za-
„czął; a tchnieniem ust swoich na pier-
„wszych Apostołów i ich nieprzero-
„dnych następców z całą władzą przeka-
„zał, Cóż więcęcy powiedzieć można o za-
„sności tego nasienia i rodu, który z
„Niębios przychodzi, aby Człowieka
„do nich wprowadził!

„Te święte namaszczenia, które

„Proroków i Królów w starym Zako-
„nie znamionowały, były mistyczną fi-
„gurą darów Ducha Bożego, które na
„to nowe pokolenie, w całej pełni
„i obfitości rozlać się miały.

„Księga ta Ewangelii, którą na bar-
„ki Twoje włożemy, wszystkich tych
„ciemnic i przeznaczeń jest rozwiązanką
„i dopełnieniem. Od niej się zaczy-
„na prawdziwe światło, rozum i go-
„dność Człowieka! Gdzie ona błysnęła
„i serca zaięła, tam pokój i szczęście
„prawe zakwitły. Skąd ona, odeszła i
„zniknęła, tam przysionek piekła, obłą-
„kanem, szaleństwem i rozpaczą zaci-
„mniał! Ona więc całej Twojej istno-
„ści, ma być pierwiastkiem i żywio-
„łem. Nie ty sam tylko duchem Jej
„oddychać masz. Za nią się nie ująć,
„do niej się milczeniem nie przyznać;
„jest to wstydzic się i zaprzec Te go sa-
„me go, który ją pierwszy z górnej kra-
„iny przynosił.”

„Ta święta Tyara, którą skroń Two-
„ją uwieńczy, znamionując dwóch
„przymierców Boga z Człowiekiem nie-
„rozumną jedność, wyjaśni Cię między
„ludem, do kogo należysz, i od kogo
„przychodzisz.

„Ten Krzyż na piersiach Twoich o-
„siadły, jako przyrodzone i herbowne
„znamię tego Pana, do którego się ta-
„jemnic bliższym krokiem przysuwasz;
„będzie godłem i wskazówką Twych po-
„myśłów, zapragnień i czynów! W
„nim zgłębisz te wszystkie błogosła-
„wieństwa, poziomemu światu niezro-
„zumiałe, które się wszędzie kończą na
„cierpieniu. W nim wyczytasz tego
„przycierpień i poniżenia przyszłe o-
„woce, kiedy ten sam znak zbawienia

„ który teraz wieże miast budownych i
„ Trony Królów roziaśnia, zabłyśnie na
„ szerokiem Niebie na pociechę wieczną
„ sprawiedliwych, a na pogrom i pokan-
„ bienie wiekuiście niniejszych iego po-
„ miataczów.

„ Ten pierścień poślubny, przypa-
„ minać Ci będzie wiarę i przysięgę w
„ której się z tą mistyczną oblubienicą,
„ czyli Kościołem Jezusa Chrystusa, na
„ zawsze jednocząc, dowodzić masz; że
„ nicma pod słońcem społeczności, iak
„ tylko jedna w Imieniu i w wysłudze
„ Jezusa Chrystusa zawiązana, która
„ wszystkim narodóm i pokoleniom i de-
„ szczęne i wieczne szczęście przynosi.

„ Ta nakoniec łaska Pasterska, którą
„ odbierzesz, wskazywać Ci będzie obe-
„ wiązek, abyś wszystkich powołańców
„ do tej Oweczarni w jedności, zgodzie
„ i wspólney miłości ukrzepiał; a zżar-
„ tych na niej rozszarpanie napastników
„ wszystkie zasadzki zdrady i trucizny
„ baczoie i przezornie odmiał.

„ Kiedy zaś ta w szczególności Ow-
„ czarnia, której Pasterza imię teraz
„ przybierasza, ta niegdy droga cząstka
„ Kościoła wschodniego, za czasów ie-
„ szcze Apostolskich na Starożytney Wy-
„ spie *Krecie* w mieście *Gortynie* zaszcze-
„ piono, z końcem dopiero 1750 wieku
„ z niedoścignych sądów Bożych, Chrze-
„ ścijaństwu przez Muzułmanów wydar-
„ ta, i teraz właśnie za dni naszych
„ z całą Grecyą niegdy kwitnącą, poża-
„ rem mordów i okrucieństwa gorejąc, sta-
„ je się dla Ciebie niedostępną; przy-
„ chylił się łaskawie do proźb moich
„ niniejszy Oyciec S. widomy na Ziemi
„ *Namiestnik* wiecznego naszego Pastc-

„ rza abyś dostojnością Biskupią odzia-
„ ny, przyjęte z nią obowiązki przeniosł
„ w pomoc i zasilek moiey Dycezyi, i
„ Mnie pochylonego Starca, w tyłu po-
„ winnościach Biskupich świętem wyrę-
„ czycielstwem podpierał.

„ Dzieliliś z poprzednikami memi i
„ ze Mną urzędowe trudy: byleś nie raz
„ świadkiem moich cierpień i boleści,
„ że Sprawa wiecznego Pana naszego,
„ Sprawa naygłówniejsza! zbawienia ty-
„ lu pokoleń naszych rodackich, wśród
„ sprzyśżonych zewsząd przeszkód po-
„ stępu nie czyni. Podwój więc dzisiaj
„ ze Mną błagalne modły i ofiary, aby
„ to cośmy dla ich dobra szczepili i upra-
„ wiali, On sam żywotnym wzrostem i
„ rozkwitnieniem zaplenił. Pomoż mi
„ zwiedzić i objechać te urwiska i padoły,
„ znoiem ubogiego ludu użyżnione abyśmy
„ do ich sere i chatek prawdziwego ich
„ Pocieszyciela, Jezusa Chrystusa, przy-
„ nieśli; abyśmy ich przy błyszczącej
„ łunie znikomego świata rozpaczą zę-
„ kanych w niepaślizney wierze utwier-
„ dzili: abyśmy wzrastający coraz bar-
„ dziej między niemi głód chleba ducht-
„ wnego, odpędzili, a zabóycze głogi i
„ ciernie pogorszeń, w latoroście pobożno-
„ ścią woniejące, przerodzili.

„ Biada Nem wszystkim dońtej u-
„ prawy powołanym! ieżli reszta ugoru
„ tego zaniknie i skamienieie.

„ Ty to ieden *Wszzechmocnoścją*
„ Swoią sprawić możesz w potędze nie-
„ ogarniony Boże Oyców naszych! Ty
„ w pierwszych zawiązkach Kościoła
„ Twoiego na Ziemi wybraleś poniżone
„ u świata nieznałomce, na pierwszych
„ *Wodzów* i *Hetmanów*, aby Ci cały
„ świat, nie orężem, ale miłością i prac-

„ konaniem zholdowali. Rozliż więc i nad tym nowym Wybrańcem całą pełność dóbr Twoich ! Niech te modły całego Kościoła, które za nim czynić będziemy, Tronu Twojego delectą, abyś w nim godnego sprawcę Dworu Twoiego dokrztałcił. Pocziesz razem na tem górzysku wszystkich rozsypanców ulubionego Tobie niegdy Narodu, że jeszcze ich plemienia z łaski Twojej nieosierocasz, póki Twych posłanników i Czeladki z pośrodku ich nie odwołujesz. „

Następnie po wykonaney zwykłej przysiędze przez JW. Nominatę w ręku JW. Biskupa Konsekratora, zaczął się porządek konsekracyi podług form i przepisów Kościoła S. przy rozczuleniu pobożności ludu, i odgłosie wyborney Muzyki Katedralney. W czasie Offertorium niesione były ofiary Chleb, Wino i Światło w Imieniu Konsekwrowanego: przez JW. Hr. Stanisława Wodzickiego, Kasztelana, Prezesa Senatu Krakowskiego, Xięcia Macieja Jabłonowskiego, JJWW. Piekarskiego Vice - Prezesa Sądu Appellacyjnego, Wolskiego Sędziego Pukroju Powiatu Kieleckiego, Dobińskiego Vice - Prezesa Towarzystwa Dobroczynności, Hrabiego Franciszka Żubińskiego. Trwał ten Święty obrządek od 9tej z rana do późnego południa: po którym JW. Pasterz wywdzięczając się za uczestnictwo tych Świętych obrzędów, zaproszonych

do domu Swego JJWW. Biskupów, Rzydentów trzech Najjaśniejszych Dworów, Duchowieństwa, Pierwszych urzędników Rzeczypospolitey Krakowskiej, i znakomitych tej Krainy Obywatelów obiadem i podziękowaniem uszanował.

[Dnia 13 i 14 Grudnia 1824 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	10 15	10 —	9 —	8 —
— Żyta	6 —	5 15	5 —	4 15
— Jęczmienia	5 —	4 15	4 —	3 18
— Owsa	3 24	3 18	3 12	3 6
— Jagiel	15 —	14 —	13 —	12 —
— Grochu	6 —	5 15	5 —	4 15
— Rzepaku	16 —	15 —	14 —	13 —

LOTERIA KRAIOWA.

W 116 Ciągnięciu dnia 15 Grdnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

16. 65. 61. 51. 33.

Przyszłe 117 Ciągnięcie dnia 22 Gudnia r. b. przypada.

Teatr Narodowy.

Jutro we Czwartek daną będzie Komedia w 3 aktach z francuzkiego tłomaczona: *Chwila Płochości*. Poczem nastąpi wcale nowy komiczny w i akcie, z muzyką P. Wollanek. Balet: *Nauczyciel Ry sunków*, czyli *Gabinet Sztuczny*. Przy zakończeniu którego okaże się wielkie ogniem Bengalskim oświecone *Tablo*, wyobrażające czyn Heroiczny Muciusa Scewola, przed Królem Pirrusem.

DONIESIENIA.

W dniu 27 Grudnia r. b. 1824 o godzinie 10 przed południem w Krakowie w Gmachu Sukieniczych sprzedane zostaną w drodze Eksekucyi Sądowej, przez publiczną licytacyą kosztowności, jako to: Perły Kalakuckie, Klejnoty, Pierścienie, Srebrne Naczynia, Miedziane i Cynowe Naczynia, tudzież Meble i sprzęty pokojowe. Powyższe kosztowności widzieć można od d. 15 b. m. i r. aż do ich sprzedarzy w Handlu Wgo Antoniego Hóltzla w Rynku M. Krakowa pod L. 259 existującym, przed południem od 10 do 12, a po południu od 2 do 3tej godziny.

W Krakowie d. 14 Grudnia 1824 roku.

Jacek Kawecki, Kom. Sąd.

Wina stare w Butelkach w niewielkiej już ilości są na raz do sprzedania, bliżey dowiedzieć się można w Rynku pod Nr. 17 na drugiem piętrze.